

FUNDACJA GENERALIŹBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
87-100 Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 870502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

2a lot. 2013 A. Rojca
opt. 2013. B. Rojca

AK
Obv. Krotoszy

Fot. jest
+

LISIECKA Władysława
(siostra M. Aniceta)

4199/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — 4199/WSK

Lisiecka Władysława
(siostra M. Aniceta)

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa ✓

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

III/1 – dot. rodziny relatora

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945)

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne...

IV. Korespondencja ✓

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓

VI. Fotografie ✓

I/1. Relacja

- Relacja disieckiej Władysławy (siostry M. Anicety) opracowana przez Edmunda Jakubka na podstawie B. Śniiderski - relacje ustne i innych materiałów ujęte rodzinnych disieckich. Druk korekty. A-4, k. 2, s. 2.

Lisiecka Władysława siostra M. Aniceta [1900-1973]

Była służebniczką Zgromadzenia zakonnego sióstr Elżbietanek, związaną z miastem Krotoszynem woj. poznańskie. Zgromadzenie rozpoczęło działalność służebną w tym mieście w 1893 r. rozciągając opiekę nad chorymi w szpitalu miejskim. Zorganizowało ochronkę dla dzieci, prowadziło kursy zawodowe wypełniając wiele posług dla mieszkańców Krotoszyna. Siostra Aniceta zasłużyła się przede wszystkim dla konspiracji niepodległościowej w mrocznych dniach okupacji hitlerowskiej, będąc jedną z głównych organizatorek tajnego lazaretu wojennego, prowadzonego przez lek. Gerwazego Świdarskiego.

Urodziła się 31 V 1900 r. w Sułkowicach pow. Gostyń. Ojcem jej był Antoni matką Joanna z domu Mroczek. Pochodziła z wielodzietnej rodziny rolników: Córki Marianna, Bronisława i Helena były siostrami Zgromadzenia Sióstr Elżbietanek, a sześciu synów to Antoni, Czesław, Marcjan, Mieczysław, Edward i Bolesław. Szkołę powszechną ukończyła Władysława w Golinie Wielkiej powiat Gostyń. Do zakonu wstąpiła 4 marca 1922 r. przebywając w Domu Zakonnym w Krotoszynie. W listopadzie 1925 r. skierowana została do Szpitala Miejskiego w Krotoszynie jako dyplomowana pielęgniarka, gdzie przepracowała 23 lata.

W 1940 r. niemieckie władze okupacyjne wydały wszystkim siostrom zakonnym, nakaz opuszczenia szpitala krotoszyńskiego. Zatrzymano jedynie, jako niezbędną w pracy pielęgniarskiej, s. Anicetę Lisiecką. Pozwolono jej zamieszkać w pokoju przyszpitalnym, ale nakazano równocześnie aby pracowała w ubiorze świeckim. Często łączyła się ze swoimi współsiostrami przebywając z nimi, mieszkającymi w Domu Zakonnym poza terenem szpitala. W swoich działaniach służyła ofiarną pomocą wielu rannym i chorym, prześladowanym Polakom w ramach konspiracji akowskiej kierowanej przez lek. Gerwazego Świdarskiego, w grupie podziemnej „Obra – Kania” Obwodu AK Krotoszyn, której była członkinią. Uratowała między innymi doc. dr med. Eugeniusza Wilczkowskiego, pracownika naukowego Katedry Psychiatrii Uniwersytetu Warszawskiego, który więziony w siedzibie gestapo w Ostrowie Wielkopolskim, zbiegł z transportu kolejowego skierowanego do obozu koncentracyjnego. Rannego w zorganizowanym przez Niemców pościgu i wyczerpanego fizycznie do granic ludzkiej wytrzymałości, ukrywała i pielęgnowała, najpierw w Domu Zakonnym S. Elżbietanek, a następnie w Tajnym Lazarecie Wojennym, gdzie przeniesiony został celem prowadzenia intensywnej terapii. Po polepszeniu stanu zdrowia pomagał w leczeniu innych. Podobnie w wielu przypadkach, kiedy leczonym konspiratorom groziło ujęcie podczas „wizyt” niemieckich funkcjonariuszy policyjnych, s. Aniceta z pełnym narażeniem własnego życia ukrywała ściganych we własnym pokoju (poza klauzurą). Ponieważ brak było w szpitalu kapłanów (wywiezionych do obozów koncentracyjnych), s. Aniceta przygotowywała na śmierć konających pacjentów, a także udzielała chrztu św. nowonarodzonym dzieciom. Kiedy w 1943 r. Niemcy utworzyli oddział zakaźny w szpitalu krotoszyńskim, a w jego ramach komórka akowska prowadziła tajny lazaret wojenny przeniosła się tam aby podjąć szczególnie trudną i niebezpieczną pracę wraz z innymi siostrami polskimi – zakonnymi i cywilnymi. Pomagały jej w tej pracy przede wszystkim s. Innocenta i s. Faustyna przeniesione z obozu pracy przymusowej w Bojanowie koło Rawicza dzięki staraniom niemieckiego dyrektora szpitala dr Straegera, który zdecydował się spełnić prośby s. Anicety.

Po opuszczeniu szpitala przez Niemców 23 I 1945 r. pracowała nadal niestrudzenie przy obsłudze sanitarnej i operacyjnej napływających rzesz rannych z pól bitewnych ziemi krotoszyńskiej, wśród których, oprócz Polaków, byli Niemcy,

Rosjanie, Węgrzy, Estończycy i Łotysze. Po upływie roku z dniem 7 I 1946 władze Zgromadzenia przeniósł s. Anicetę do Poznania z powierzeniem jej stanowiska Siostry Przełożonej Domu Prowincjonalnego Zgromadzenia Sióstr Elżbietanek przy ulicy Łąkowej 1. Następnie od 6 IV 1953 do 13 I 1970 pełniła funkcję Ekonomki Prowincji Poznańskiej. W ostatnich latach swojego życia wróciła do Domu Prowincjonalnego w Poznaniu, gdzie objęła honorową czynność furtianki. Na Przełożoną Domu Zakonnego w Krotoszynie Zgromadzenie powołało jej siostrę Bronisławę „Florentynę” Lisiecką.

Zmarła 26 VI 1973 r. w Poznaniu i pochowana została na Cmentarzu Komunalnym przy ulicy Głównej – Miłostowo w kwaterze Sióstr Elżbietanek. Była wzorem siostry samarytanki spieszącej z pomocą bez względu na niebezpieczeństwa i nawarstwiającej się zagrożenia, a także zakonnicy i przełożonej, którą cechowała wielka pokora, sprawiedliwość i troska o wszystkich powierzonych jej opiece.

G. Świdorski – relacje ustne i rps, F Lisiecki i W. Lisiecki – relacje pisemne z dokumentacji rodzinnej, autor – *Ostrowski ośrodek Armii Krajowej* Ostrów Wielkopolski 2005, *Wojna i medycyna* Gaz. Ostrowska nr 24 z 1992.

Edmund Jakubek

IV. Korespondencja:

- list Zofii Kozłowskięj z Warszawy z dn. 26.06.2009
do autora biogramu H. dińiedziej.
Kopie maszynopisu, podpis Zofii Kozłowskięj
oryginalny. Ak. k. 1.5-1.

Warszawa 26.06.2009

Szanowny Panie,

w imieniu komitetu redakcyjnego książki "Sylwetki kobiet-żołnierzy" dziękuję uprzejmie za przysłane nam biogramy J.Eulenfeldowej, W.Lisieckiej i M.Maciągowej. Naszym zdaniem wybór tych postaci był trafny, bowiem wszystkie zasługują na upamiętnienie. Mamy jednak pewne uwagi co do sposobu ujęcia życiorysów, który odbiega nieco od założeń przyjętych przez nas.

Zgodnie z tymi założeniami, jak również tytułem książki, biogramy mają dawać wyobrażenie o sylwetkach kobiet, co oznacza, że nie powinny się ograniczać do kronikarskiego "curriculum vitae", lecz muszą zawierać także informacje mniej oficjalne, bardziej osobiste. Powinny m.in. mówić o pochodzeniu, tradycjach rodzinnych, wyglądzie, charakterze, sposobie bycia oraz innych indywidualnych cechach, których poznanie sprawia, że dana postać staje się ciekawsza i bliższa. Mniej pomnikowa.

Sądzimy, że zwłaszcza w przypadku J.Eulenfeldowej i M.Maciągowej, które miały potomstwo, możliwe byłoby "ubarwienie" biogramów wspomnieniami rodzinnymi. Natomiast w przypadku W.Lisieckiej ciekawe byłoby m.in. przedstawienie motywów i okoliczności wstąpienia aż czterech rodzonych sióstr do zakonu. Prosimy zatem o możliwie jak najszybsze rozbudowanie biogramów zgodnie z powyższymi sugestiami lub przesłanie materiałów, które pozwoliłyby nam na ich wzbogacenie.

Z wyrazami szacunku

Zofia Kozłowska

Zofia Kozłowska
ul.
02-094 Warszawa
tel.

vi. Fotografie:

vi Fotografie.

SIOSTRA LUMINOZA
LISIECKA

RODZICE SIÓSTR
ELŻBIETANEK
JOANNA z d. MROCZEK
I ANTONI LISIECCY

SIOSTRA ANICETA
LISIECKA

SIOSTRA FLORENTYNA
LISIECKA

SIOSTRA EUGENIA
LISIECKA

**RODZICE SIÓSTR
ELŻBIETANEK
JOANNA z d. MROCZEK
I ANTONI LISIECCY**

SIOSTRA ANICETA
LISIECKA

SIOSTRA EUGENIA
LISIECKA

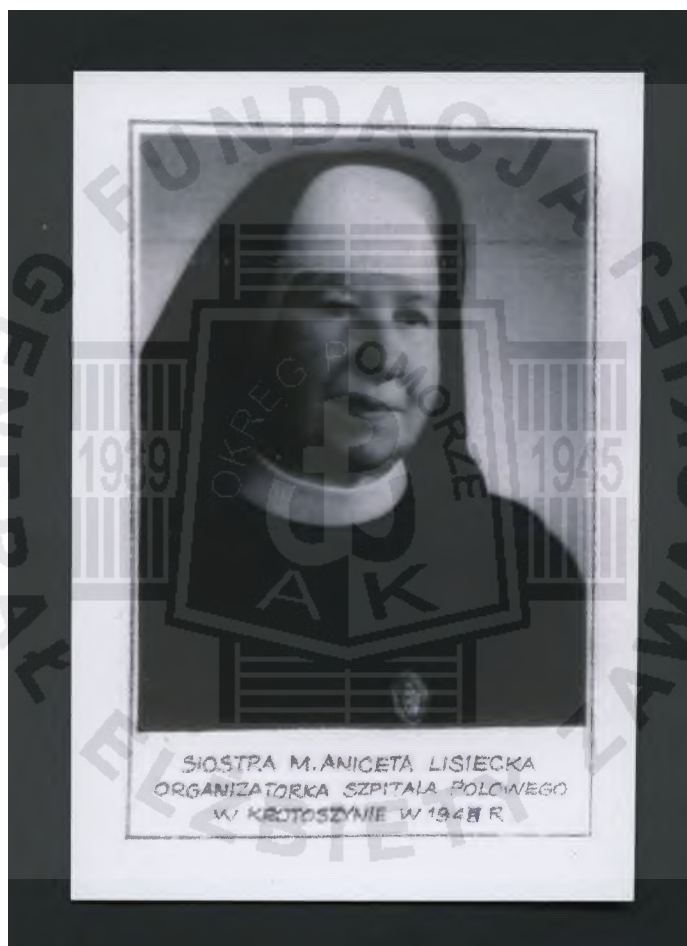

SIOSTRA FLORENTYNA
LISIECKA

**RODZICE SIÓSTR
ELŻBIETANEK
JOANNA z d. MROCZEK
I ANTONI LISIECCY**

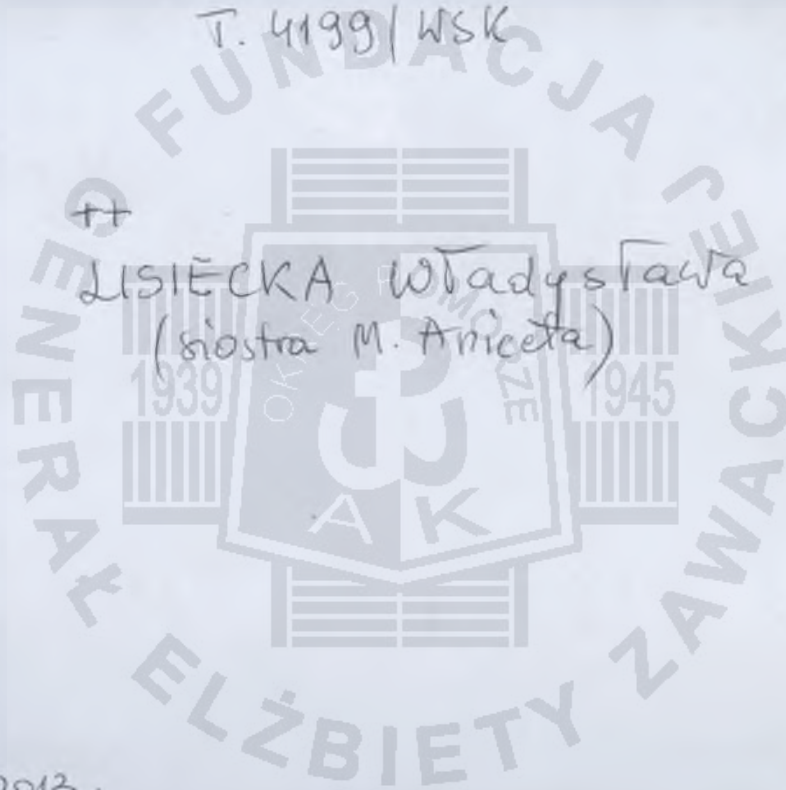

SIOSTRA M. ANICETA LISIECKA
ORGANIZATORKA SZPITALA POLOWEGO
W KROTOSZYNI W 1948 R.

T. 4199 / WSK

AK Krotoszy
du. Formacji

††
LISIĘCKA Władysława
(siostra M. Aniceta)

B. Rojś 2013.

i

J. 4193/WSK

AK
Krotoszyński
dr. Poniński

++

LISIĘCKA Władystawa
(siostra M. Aniceta)

(31. V. 1900 Sulkowice - 26. V. 1973 Poznań)

Jako dyplomowana pielęgniarka opiekowała
się chorymi i rannymi Polakami i rannymi
Kosmopolitami i akowidami.

B. Roj 2013.

LISIECKA Władysława

